

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1180—1187

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1180	Laki valtion eläkelain 5 ja 8 §:n muuttamisesta	3417
1181	Laki Autorekisterikeskuksen muuttamisesta osakeyhtiöksi ja yhtiön eräistä tehtävistä annetun lain 6 §:n 1 momentin muuttamisesta	3419
1182	Asetus rakennusasetuksen muuttamisesta	3420
1183	Valtioneuvoston päätös hyvityssakkojen enimmäismäärien tarkistamisesta	3424
1184	Valtioneuvoston päätös omistusasuntojen korkotukilainojen yleisistä ehdoista annetun valtioneuvoston päätöksen 14 §:n muuttamisesta	3425
1185	Liikenneministeriön päätös Telehallintokeskuksen maksuista annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta	3426
1186	Liikenneministeriön päätös linja-autoliikenteen henkilötaksoista	3428
1187	Verohallituksen päätös kotieläinten arvon määrittämisessä noudatettavista perusteista	3431

N:o 1180

Laki

valtion eläkelain 5 ja 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 5 §:n 6 momentti ja 8 §:n 4 momentin 1 kohdan b alakohta sekä 2 ja 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 6 momentti 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1600/92) ja 8 §:n 4 momentin 1 kohdan b alakohta sekä 2 ja 3 kohta 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetussa laissa (638/94), seuraavasti:

5 §

Puolustusvoimien upseerin tai opistoupseerin viran haltijalla, joka vähintään viisi vuotta on palvellut virassa, johon pääsyä varten vaaditaan lentäjän tutkinto, on oikeus siirtyessään eläkkeelle tällaisesta virasta lukea eläkeajaksi siinä palvelemaisensa aika puoli-toistakertaisena.

8 §

Eläkeiän saavuttaminen ei kuitenkaan ole edellytyksenä vanhuuseläkkeen saamiseksi:

1) jos, milloin kysymyksessä on 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu uusi edunsaaja:

b) edellä a alakohdassa tarkoitettulla virkamiehellä on sotilasarvo sekä a alakohdassa tarkoitettussa virassa tai yhteensä siinä ja muussa puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen sotilasvirassa ja värvätyn, rajavartijan ja merivartijan tehtävissä eläkeikää vähintään 30 vuotta vähennettynä muun kuin lentäjän tutkintoa edellyttävässä virassa palvelevan virkamiehen osalta niillä täysillä kuukausilla, jotka hänellä oli jäljellä 55 vuoden ikään, kun hän erosi palveluksesta, ja tästä eläkeajasta vähintään kuusi kuukautta välittömästi ennen palveluksen päättymistä ja

HE 217/1996
StVM 36/1996
EV 227/1996

vähintään kolme vuotta palveluksen päättymistä välittömästi edeltäneiden viiden vuoden ajalta;

2) jos puolustusvoimien erikoisupseerin, sotilaspapin tai sotilasammattihenkilön taikka rajavartiolaitoksen rajavartijan virassa palveleva virkamies on palveluksen päätyessä täyttänyt 55 vuotta ja hänellä on tällaisessa virassa tai yhteensä siinä ja muussa puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen sotilasvirassa ja värvätyn, rajavartijan ja merivartijan tehtävissä eläkeaikaa vähintään 30 vuotta ja tästä eläkejasta vähintään kuusi kuukautta välittömästi ennen palveluksen päättymistä ja vähintään kolme vuotta palveluksen päättymistä välittömästi edeltäneiden viiden vuoden ajalta;

3) jos, milloin kysymyksessä on 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu vanha edunsaaja, sellaisessa upseerin tai opistoupseerin virassa, johon ehdottomana kelpoisuusvaatimuksena on upseerin tai opistoupseerin tutkinto, palvelevalla virkamiehellä on sotilasarvo ja tällaisessa virassa tai yhteensä siinä ja muussa puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen sotilasvirassa ja värvätyn, rajavartijan ja merivartijan tehtävissä eläkeaikaa vähintään seuraavan taulukon mukainen määrä ja tästä eläkejasta vähintään kuusi kuukautta välittömästi ennen palveluksen päättymistä ja vähintään kolme vuotta palveluksen päättymistä välittömästi edeltäneiden viiden vuoden ajalta:

Eläkeaikaa vuoden vuoden 1994 loppuun mennessä	Eläkkeeseen vaadittava eläkeikä
vähintään 16 vuotta	25 vuotta
vähintään 13 vuotta	26 vuotta
vähintään 10 vuotta	27 vuotta

Eläkeaikaa vuoden vuoden 1994 loppuun mennessä	Eläkkeeseen vaadittava eläkeikä
vähintään 7 vuotta	28 vuotta
vähintään 3 vuotta alle	29 vuotta 30 vuotta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Lakia sovelletaan eläkkeeseen, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut lain tultua voimaan.

Tätä lakia ei sovelleta valtion eläkelain muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun lain (638/94) voimaantulosäännöksen 2 momentissa tarkoitettuihin edunsaajiin. Heihin sovellettavassa ennen 1 päivää tammikuuta 1995 voimassa olleessa valtion eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitetuksi eläkejäksi luetaan kuitenkin myös muussa puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen sotilasvirassa ja värvätyn, rajavartijan ja merivartijan tehtävissä palveltu aika. Muita mainitun valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksiä sovelletaan tämän lain estämättä sellaisenaan.

Puolustusvoimista annetun asetuksen (667/92) 35 §:n 2 ja 3 kohdassa mainituissa viroissa palveleviin, joihin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997 tämän lain 8 §:n 4 momentin 2 kohtaa, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1995 lukien palvelun ajan osalta valtion eläkelain 10 §:n 3 momentin säännöksiä eläkkeen määrästä, jos momentin 1 ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Ennen 1 päivää tammikuuta 1940 syntyneisiin virkamiehiin sovelletaan kuitenkin ennen 1 päivää tammikuuta 1993 voimassa olleita säännöksiä eläkkeen määrästä sekä valtion eläkelain 10 §:n 4 momenttia.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1181

Laki

Autorekisterikeskuksen muuttamisesta osakeyhtiöksi ja yhtiön eräistä tehtävistä annetun lain 6 §:n 1 momentin muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 Autorekisterikeskuksen muuttamisesta osakeyhtiöksi ja yhtiön eräistä tehtävistä annetun lain (1591/95) 6 §:n 1 momentti seuraavasti:

6 §

Yhtiön tulee vuoden 1998 loppuun saakka sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään tai määrätään:

1) hoitaa kuljettajantutkintoihin, ajokortteihin ja kuljettajaopetukseen liittyviä tehtäviä; sekä

2) hoitaa vaarallisten aineiden kuljettamiseen oikeuttavaan todistukseen, ajolupakokeisiin ja ajolupakoulutukseen liittyviä tehtäviä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 1182

Asetus rakennusasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Ympäristöministerin esittelystä

kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/1959) 26 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 686/1968, sekä

muutetaan 2 a §, 5 §:n 1 momentti, 15 §, 22 §:n 2 momentti, 30 §:n 2—4 momentti, 39 §:n 2 ja 3 momentti, 40 §:n 2 momentti, 41 §:n 2 momentti, 95 §:n 3 ja 4 momentti, 116 §:n 2 ja 3 momentti, 117 §, 118 §:n 2 momentti, 145 b ja 145 c §, 145 d §:n 2 momentti, 147 §:n 1 momentti ja 150 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 a §, 5 §:n 1 momentti, 15 §, 41 §:n 2 momentti, 118 §:n 2 momentti ja 150 §:n 5 momentti asetuksessa 697/1990, 22 §:n 2 momentti ja 30 §:n 2—4 momentti mainitussa asetuksessa 686/1968, 39 §:n 3 momentti ja 116 §:n 3 momentti asetuksessa 689/1986, 40 §:n 2 momentti asetuksessa 673/1966, 95 §:n 4 momentti asetuksessa 930/1989, 117 § osaksi mainitussa asetuksessa 673/1966, 145 b ja 145 c § ja 145 d §:n 2 momentti asetuksessa 628/1969 ja 147 §:n 1 momentti asetuksessa 471/1985, seuraavasti:

2 a §

Rakennuslain (370/1958) 5 §:n 2 momentissa, 29 §:n 3 momentissa, 32 §:ssä, 38 a §:n 1 momentissa, 124 a §:n 3 momentissa ja 132 §:n 1 momentissa säädettyt tehtävät kuuluvat asianomaiselle ministeriölle seuraavien kuntien osalta: Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa, Turku, Naantali, Raisio, Tampere, Kouvola, Mikkeli, Joensuu, Kuopio, Jyväskylä, Vaasa, Oulu ja Rovaniemi. Muiden kuntien osalta mainituista tehtävistä huolehtii alueellinen ympäristökeskus.

5 §

Asianomaisen ministeriön ja alueellisen ympäristökeskuksen on tarvittaessa asianomaisen kunnan lisäksi kuultava naapurikuntaa ennen kuin rakennuslain 5 §:n 2 momentissa tai 132 §:n 1 momentissa tarkoitettu poikkeus myönnetään. Vastaavasti kunnan on tarvittaessa kuultava naapurikuntaa ennen kuin rakennuslain 5 a §:ssä tai 132 §:n 2

momentissa tarkoitettu poikkeus myönnetään. Jos ministeriössä tai alueellisessa ympäristökeskuksessa käsiteltävä hakemus on jätetty kunnalle, sen on toimitettava hakemus ja kunnan lausunto poikkeuksen myöntävälle viranomaiselle.

15 §

Päätös rakennusjärjestyksen hyväksymisestä on saatettava yleisesti tiedoksi niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Tiedoksiannossa on myös mainittava, missä rakennusjärjestys on julkisesti nähtävänä ja saatavana. Kunnan tulee lisäksi lähettää viipymättä valtuuston rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskeva päätös sekä hyväksytty rakennusjärjestys tiedoksi alueelliselle ympäristökeskukselle. Rakennusjärjestys on lisäksi lähetettävä maanmittaustoimistolle tiedoksi.

22 §

Kuntayhtymän on lähetettävä vahvistettu seutukaava alueelliselle ympäristökeskukselle, maanmittaustoimistolle, seutukaava-alueeseen rajoittuvien alueiden seutukaavoitusta hoitaville kuntayhtymille, seutukaava-alueen kunnille ja rakennuslautakunnille, asianomaisille keskusvirastoille, sisäasiainministeriön aluekehitysosastolle sekä tarpeen mukaan muillekin viranomaisille.

30 §

Yleiskaavan vahvistamisesta on kuulutettava sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan. Yleiskaavan tai siitä laaditun lyhennelmän on oltava kohtuullisesta hinnasta yleisön saatavana.

Vahvistettu yleiskaava on kaupungin lähetettävä alueelliselle ympäristökeskukselle, maanmittaustoimistolle, seutukaavoitusta hoitavalle kuntayhtymälle, naapurikunnille ja rakennuslautakunnalle sekä tarpeen mukaan muillekin viranomaisille.

Milloin yleiskaavaa ei alisteta asianomaisen ministeriön tai alueellisen ympäristökeskuksen vahvistettavaksi, valtuuston hyväksymään yleiskaavaan sovelletaan, mitä 3 momentissa säädetään. Tällainen yleiskaava on lähetettävä myös ministeriölle 2 a §:ssä mainittujen kaupunkien osalta.

39 §

Asemakaavaehdotuksen nähtäville asettamisesta on erikseen annettava todisteellinen tieto kunnalle, joka rajoittuu asemakaava-alueeseen, samoin kuin sellaiselle asemakaavoitettavaan alueeseen kuuluvan maan omistajalle tai haltijalle, jonka kotikunta on toisella, väestötietojärjestelmässä mainitulla tai muulla tunnetulla paikkakunnalla maassa, ei kuitenkaan milloin asianomainen on hyväksynyt asemakaavaehdotuksen. Ilmoituksen on katsottava tulleen asianomaisen tietoon, jos se on vähintään viikkoa ennen nähtäville asettamista annettu kirjattuna postin kuljetettavaksi.

Ehdotuksesta on hankittava rakennuslupa- viranomaisen, kunnan ympäristönsuojelu-, terveydenhoito- ja paloviranomaisen sekä

naapurikunnan lausunto, jos se on katsottava tarpeelliseksi. Myös seutukaavoitusta hoitava kuntaryhtymältä on hankittava lausunto, jos sitä 32 §:n 3 momentin säännökset huomioon ottaen on vielä pidettävä tarpeellisenä. Naapurikunnan ja seutukaavoitusta hoitavan kuntayhtymän on annettava lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa.

40 §

Kun asemakaava on vahvistettu, vahvistavan viranomaisen on lähetettävä jäljennös vahvistamista koskevasta päätöksestä sekä asemakaavakartta ja selostus maanmittaustoimistolle, jos on kysymys kiinteistörekisteriin merkitystä alueesta. Kaupungin on kuulutettava vahvistamisesta niin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan ja lähetettävä jäljennös vahvistusmerkinnällä varustetusta asemakaavakartasta ja selostuksesta rakennuslautakunnalle sekä asian laadun mukaan seutukaavoitusta hoitavalle kuntayhtymälle ja muille asianomaisille viranomaisille.

41 §

Milloin asemakaavan hyväksymistä tai muuttamista koskevaa päätöstä ei ole alistettava asianomaisen ministeriön tai alueellisen ympäristökeskuksen vahvistettavaksi, kaupungin on lähetettävä jäljennös päätöksestä sekä asemakaavakartta ja selostus ministeriölle 2 a §:ssä mainittujen kaupunkien osalta ja muiden osalta alueelliselle ympäristökeskukselle sekä, jos on kysymys kiinteistörekisteriin merkitystä alueesta, maanmittaustoimistolle. Muutoin noudatetaan soveltuvin osin, mitä 40 §:n 2 momentissa säädetään.

95 §

Katupiirustuksen vahvistaa kaupunginhallitus. Kaupunginhallituksen päätösvaltaa voidaan johtosäännössä siirtää lautakunnalle tai viranhaltijalle.

Mitä edellä säädetään katupiirustuksen laatimisesta ja vahvistamisesta, koskee myös sen muuttamista. Vähäisenä pidettävää katu-

piirustuksen muutosta ei kuitenkaan ole asetettava julkisesti nähtäville.

116 §

Rakennuskaavaehdotuksen nähtäville asettamisesta on erikseen annettava todisteellinen tieto kunnalle, joka rajoittuu rakennuskaava-alueeseen, samoin kuin sellaiselle kaavoitettavaan alueeseen kuuluvan maan omistajalle tai haltijalle, jonka kotikunta on toisella, väestötietojärjestelmässä mainitulla tai muulla tunnetulla paikkakunnalla maassa, ei kuitenkaan milloin asianomainen on hyväksynyt rakennuskaavaehdotuksen. Ilmoituksen on katsottava tulleen asianomaisen tietoon, jos se on vähintään viikkoa ennen nähtäville asettamista annettu kirjattuna postin kuljetettavaksi.

Ehdotuksesta on hankittava rakennuslupa-viranomaisen, kunnan ympäristönsuojelu-, terveydenhoito- ja paloviranomaisen sekä naapurikunnan lausunto, jos se on katsottava tarpeelliseksi. Myös seutukaavoitusta hoitavalta kuntayhtymältä on hankittava lausunto, jos sitä 32 §:n 3 momentin ja 114 §:n 2 momentin säännökset huomioon ottaen on vielä pidettävä tarpeellisena. Naapurikunnan ja seutukaavoitusta hoitavan kuntayhtymän on annettava lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa.

117 §

Kun rakennuskaava on vahvistettu, alueellisen ympäristökeskuksen on lähetettävä jäljennös vahvistamista koskevasta päätöksestä sekä rakennuskaavakartta ja rakennuskaavan selostus maanmittaustoimistolle. Vahvistamisesta kunnan on kuulutettava niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan ja lähetettävä vahvistusmerkinnällä varustettu rakennuskaavakartta ja selostus rakennuslautakunnalle sekä asian laadun mukaan seutukaavoitusta hoitavalle kuntayhtymälle, tiepiirille ja muille asianomaisille viranomaisille.

Rakennuskaavan alkuperäispiirros säilytetään maanmittaustoimistossa, jonne kunnan on se viipymättä toimitettava sen jälkeen, kun siitä on kunnan käyttöön otettu mitanpiitävä ja jäljentämiskelpoinen kappale.

Rakennuskaavaan tehdyt muutokset on maanmittaustoimiston merkittävä rakennuskaavakarttaan.

118 §

Milloin rakennuskaavan hyväksymistä tai muuttamista koskevaa päätöstä ei ole alistettava alueellisen ympäristökeskuksen vahvistettavaksi, kunnan on lähetettävä jäljennös päätöksestä sekä rakennuskaavakartta ja rakennuskaavan selostus alueelliselle ympäristökeskukselle ja maanmittaustoimistolle. Muutoin noudatetaan soveltuvin osin, mitä 117 §:n 1 momentissa säädetään.

145 b §

Rakennuslain 123 c §:n 2 momentissa tarkoitettuun kaavan laatijan hyväksymistä koskevaan hakemukseen on liitettävä laatijaksi ehdotetun suostumus tehtävän vastaanottamiseen sekä selvitys hänen pätevydestään tehtävään ja siitä, että kaavoitettavan alueen maanomistajat hyväksyvät hänet kaavan laatijaksi.

Kunnan on lähetettävä jäljennös kaavan laatijan hyväksymistä koskevasta päätöksestä tiedoksi alueelliselle ympäristökeskukselle. 2 a §:ssä mainittujen kaupunkien osalta jäljennös on kuitenkin lähetettävä asianomaiselle ministeriölle.

145 c §

Päätettäessä rantakaavan laatimisesta rakennuslain 123 b §:n 3 momentin mukaisesti tai hyväksyttäessä saman lain 123 c §:n 2 momentissa tarkoitettua rantakaavan laatijaa päätöksen tekevä viranomainen voi antaa ohjeita kaavaa laadittaessa noudatettavista suuntaviivoista ja periaatteista.

145 d §

Rantakaavan hyväksymistä ja vahvistamista koskevasta menettelystä, kaavan tiedoksi saattamisesta sekä kaava-asiakirjojen säilyttämisestä on soveltuvin osin voimassa kaupungin osalta, mitä 39 ja 40 §:ssä säädetään asemakaavasta, sekä muun kunnan osalta, mitä 116 ja 117 §:ssä säädetään rakennuskaavasta.

147 §

Viranomaisten antamat sekä rakennuslain

42 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 100 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetut rakennuskiellot, 143 a §:ssä tarkoitettu rakennus- ja purkamiskiello, 124 a §:n 3 momentissa tarkoitettu toimenpidekiello sekä 27 §:n 3 momentissa tarkoitettu rakentamisrajoitus tulevat voimaan, kun siitä on kuulutettu niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Näistä päätöksistä on kunnan annettava tieto rakennusluvan myöntävälle viranomaiselle ja, jos kysymys on kiinteistörekisteriin merkitystä alueesta, maanmittaustoitostolle ja alueelliselle ympäristökeskukselle sekä asian laadun mukaan muillekin valtion ja kunnan viranomaisille, seutukaavoitusta hoitavalle kuntayhtymälle ja naapurikunnille. Sama koskee rakennuskiellon ja rakentamisrajoituksen voimassaoloajan pidentämistä.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

150 §

Antaessaan rakennuslain 5 §:n 2 momentissa, 5 a §:ssä taikka 132 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitetun poikkeusluvan asianomaisen ministeriön, alueellisen ympäristökeskuksen tai kunnan on päätöksessään määrättävä luvan voimassaoloaika, joka voi olla enintään kaksi vuotta. Poikkeuslupaa vastaavaa rakennuslupaa on haettava sanotun ajan kuluessa. Poikkeuslupa, joka koskee laajempaa kuin yhden rakennuspaikan käsittävää aluetta, voidaan kuitenkin määrätä olemaan voimassa enintään viisi vuotta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

N:o 1183

Valtioneuvoston päätös
hyvityssakkojen enimmäismäärien tarkistamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1996

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä valtion virkaehtosopimuslain 19 §:n 3 momentin ja kunnallisen virkaehtosopimuslain 20 §:n 4 momentin, sellaisena kuin ne ovat 27 päivänä kesäkuuta 1986 annetuissa laeissa (491 ja 492/1986), sekä evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain 13 §:n 4 momentin, sellaisena kuin se on 11 päivänä joulukuuta 1987 annetussa laissa (1001/1987), nojalla päättänyt seuraavaa:

1 §
Valtion virkaehtosopimuslain 19 §:n 3 momentissa, kunnallisen virkaehtosopimuslain 20 §:n 4 momentissa ja evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain 13 §:n 4 momentissa säädetyt, valtioneuvoston 16 päivänä joulukuuta 1993 tekemällä päätöksellä (1246/1993) tarkistetut hyvityssak-

kojen enimmäismäärät 72 000 ja 290 markkaa tarkistetaan rahan arvon muutosta vastaavasti 74 000 ja 300 markaksi.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 1997.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1996

Ministeri *Arja Alho*

Vanhempi hallitussihteeri Tuija Wilska

N:o 1184

Valtioneuvoston päätös
omistusasuntojen korkotukilainojen yleisistä ehdoista annetun valtioneuvoston päätöksen
14 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1996

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä muuttanut omistusasuntojen korkotukilainojen yleisistä ehdoista 24 päivänä marraskuuta 1994 annetun valtioneuvoston päätöksen (1056/1994) 14 §:n seuraavasti:

14 § <i>Voimaantulo</i>	1995—1997 lainoihin.	hyväksytyihin	korkotuki-
----------------------------	-------------------------	---------------	------------

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995. Päätöstä sovelletaan vuosina

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1996

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Jorma Pietiläinen

N:o 1185

Liikenneministeriön päätös**Telehallintokeskuksen maksuista annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996

Liikenneministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, nojalla

kumonnut 21 joulukuuta 1994 Telehallintokeskuksen maksuista annetun liikenneministeriön päätöksen (1440/1994) 9 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on liikenneministeriön päätöksessä 1625/1995, sekä

muuttanut 7 §:n 1 momentin 1—4 kohdat, 9 §:n 2 momentin ja 17 §:n 1 momentin, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 1 momentin 1—4 kohdat ja 9 §:n 2 momentti mainitussa päätöksessä (1625/1995), sekä 17 §:n 1 momentti mainitussa päätöksessä (1625/1995) ja liikenneministeriön päätöksessä 34/1996, seuraavasti:

7 §

Taajuusmaksut

1) matkaviestinverkko K1*K2*K3*(taajuuskaista/25 kHz)	*9 450 mk
2) kiinteän tilaajaverkon radiojärjestelmä K1*K2*K3*(taajuuskaista/25 kHz)	*9 450 mk
3) henkilöhakujärjestelmä K1*K2*(taajuuskaista/25 kHz)	*9 450 mk
4) TFTS-järjestelmä K1*(taajuuskaista/25 kHz)	*9 450 mk

9 §

Radiolaitteiden hyväksyntämaksut

Jos 1 momentissa määrätty suoritteiden tuottamisesta aiheutuviin keskimääräisiin kustannuksiin perustuva kiinteä hyväksyntämaksu on yksittäistapauksessa tyyppihäviösynnän tai hyväksynnän Telehallintokeskukselle aiheuttamiin kustannuksiin verrattuna kohtuuttoman suuri tai pieni, peritään kiinteän hyväksyntämaksun sijasta suoritteiden omakustannusarvon mukainen maksu.

17 §

Televerkon numerointimaksut

Oikeudesta käyttää numerotunnusta tai tilaajanumeroa peritään telelaitokselta taikka palvelunumeron tai dataverkkotunnuksen haltijalta televerkon numerointimaksuja vuosittain seuraavasti:

1) tilaajanumeromaksu	2,40 mk/ liittyä
2) operaattoritunnusmaksu:	
kolmenumeroinen kaukoliikennetunnus	550 000 mk
neljännumeroinen kaukoliikennetunnus	110 000 mk
viisinumeroinen kaukoliikennetunnus	22 000 mk
kolmenumeroinen ulkomaanliikennetunnus	550 000 mk
neljännumeroinen ulkomaanliikennetunnus	110 000 mk
viisinumeroinen ulkomaanliikennetunnus	22 000 mk

3) erityisverkon suuntanumeromaksu:		neljännumeroinen valtakunnallinen palvelunumero	52 000 mk
kolmenumeroinen suuntanumero	300 000 mk	viisinumeroinen valtakunnallinen palvelunumero	10 400 mk
neljännumeroinen suuntanumero	60 000 mk	vähintään kuusinumeroinen valtakunnallinen palvelunumero	2 100 mk
viisinumeroinen suuntanumero	12 000 mk	5) dataverkkotunnusmaksu (DNIC)	67 500 mk
4) palvelunumeromaksu:		-----	-----
neljännumeroinen telealuekohtainen palvelunumero	6 000 mk		
vähintään viisinumeroinen telealuekohtainen palvelunumero	1 200 mk		
kolmenumeroinen valtakunnallinen palvelunumero	260 000 mk		

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

Ylitarkastaja Jari Perko

N:o 1186

Liikenneministeriön päätös linja-autoliikenteen henkilötaksoista

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Liikenneministeriö on luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 11 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetussa laissa (662/1994), nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tätä taksapäätöstä sovelletaan linja-autolla harjoitettavassa luvanvaraisessa linjaliikenteessä. Tämä päätös ei koske taksoja, joista liikenneministeriö päättää erikseen tai liikennettä, jonka hoitaminen perustuu liikenneministeriön, lääninhallituksen tai kunnan kanssa tehtyyn ostosopimukseen. Kuljetusmaksuihin sisältyy arvonnäkövero.

2 §

Sarjaliput

Linjaliikenteessä on myytävä 40 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia sarjalippuja tai vaihtoehtoisesti liikenneministeriön määrittelyn mukaisia 44 matkan älykortteja 25 prosentin alennuksella perushinnasta.

Näitä maksuvälineitä käyttäviltä saadaan periä tarvittaessa lisämaksu pikavuorossa tai erillinen yömaksu. Pikavuoromaksusta on annettava 25 prosentin alennus, jos maksu on etukäteen lippua ostettaessa lisätty sarjalipun hintaan.

Edellä tarkoitetuilla maksuvälineillä matkustaja voi maksaa matkansa lipun oikeutamalla tai lyhyemmällä matkalla tämän päätöksen mukaista taksaa noudattavassa linja-autoliikenteessä.

40-matkan sarjalippu on voimassa ostovuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun. 44-matkan älykortti on voimassa 12 kuukauden ajan ostopäivästä lukien.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa ostetut liput ovat käytettävissä ilman lisämaksua ostohetkellä voimassa olleen kelpoisuusajan mukaisesti.

3 §

Hintataulukko

Tämän päätöksen liitteenä olevia hintataulukkoja sovelletaan sarjalipun hinnoittelussa enintään 100 kilometrin pituisilla matkoilla.

4 §

Muita määräyksiä

1) Matkustajille tulee etukäteen tiedottaa perittävistä maksuista ja lippujen kelpoisuusehdoista.

2) Koululaisliikenteessä alle 12-vuotiaille on myytävä sarjalippuja 50 prosentin alennuksella perushinnasta.

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja sitä sovelletaan toistaiseksi

koko maassa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tällä päätöksellä kumotaan linja-autoliikenteen henkilötaksoista 22 päivänä toukokuuta 1995 annettu liikenneministeriön päätös (816/1995).

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

Hallitusneuvos osastopäällikkönä,
ylijohtaja Harri Cavèn

Matkan pituus enintään km	Perushinta (yhdensuuntaisen matkan hinta) mk
6	9,50
9	10,50
12	11,50
16	13,00
20	15,00
25	18,00
30	21,00
35	23,50
40	26,00
45	28,50
50	30,50
60	35,50
70	40,50
80	45,50
90	50,00
100	54,00

Matkan pituus enintään km	40-matkan sarjalippu mk	44 matkan älykortti mk
6	285	314
9	315	347
12	345	380
16	390	429
20	450	495
25	540	594
30	630	693
35	705	775
40	780	858
45	855	940
50	915	1 006
60	1 065	1 172
70	1 215	1 336
80	1 365	1 501
90	1 500	1 650
100	1 620	1 782

N:o 1187

Verohallituksen päätös**kotieläinten arvon määrittämisessä noudatettavista perusteista**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1996

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/92) 21 §:n nojalla määrännyt, että kotieläinten käyvän arvon määrittämisessä on noudatettava seuraavia perusteita:

1 §		Siat, 2—3 kk:n ikäiset	300 mk
Kotieläinten arvoksi katsotaan seuraavat keskimääräiset arvot eläintä kohti:		Porsaasat, alle 2 kk:n ikäiset	150 mk
Suomenhevoseet		Lampaat	
1—2 v:n ikäiset	2 900 mk	yli 6 kk:n ikäiset	250 mk
3—4 v:n ikäiset	4 100 mk	alle 6 kk:n ikäiset	120 mk
5—14 v:n ikäiset	4 550 mk	Porot	
yli 14 v:n ikäiset	4 200 mk	yli 1 v:n ikäiset	1100 mk
Lämminveriset urheiluhevoseet		alle 1 v:n ikäiset	500 mk
1—2 v:n ikäiset	3 850 mk	Siipikarja	
3—4 v:n ikäiset	5 000 mk	Munivat kanat, yli 6 kk:n ikäiset .	12 mk
5—10 v:n ikäiset	5 200 mk	Munivat kanat, alle 6 kk:n ikäiset .	15 mk
yli 10 v:n ikäiset	4 400 mk	Teuraaksi kasvatetut kanat	4 mk
Nautaeläimet		2 §	
Sonnit, yli 2 v:n ikäiset	4 750 mk	Keskimääräistä arvokkaammat eläimet on arvioitava tässä päätöksessä mainittuja arvoja korkeampiin arvoihin.	
Nuoret sonnit, 1—2 v:n ikäiset ...	2 850 mk	3 §	
Lehmät	3 750 mk	Kotieläimet, joita tässä päätöksessä ei mainita, arvioidaan niiden todennäköiseen luovutushintaan.	
Hiehot	3 500 mk	4 §	
Mullit	2 000 mk	Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997, ja sitä sovelletaan vuodelta 1996 toimitettavassa varallisuusverotuksessa.	
Vasikat	500 mk		
Siat			
Karjut, yli 9 kk:n ikäiset	1 400 mk		
Emakot	1 650 mk		
Lihotussiat, 6—9 kk:n ikäiset	700 mk		
Siat, 3—6 kk:n ikäiset	500 mk		

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1996

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Kari Pilhjerta

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1180—1187, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1996